

ČAS BOHA BÚRKY

Predstavme si, že sa dívame na Zem z nadhľadu, z kozmu. Pozorujeme, čo sa na nej odohráva v prvej polovici 2. tisícročia pr. Kr.

V Egypte povýšili Amona. V Mezopotámii sa vlády ujíma Marduk. V kanaánskom a fénickom panteóne získava ústredné postavenie boh búrky a dažďa Baal-Adad: „Uctievaný bol zrejme už od 19. storočia pr. Kr.“¹⁷³ Zobrazovali ho so zdvihnutou rukou, v ktorej zvieral bojovú sekeru alebo zväzok bleskov. Kráčal po mori na znak víťazstva nad božstvom chaosu a vôd Jammom. Ako Baal-Berít bol ručiteľom zmlúv. V časoch antiky neskôr aj Baalov kult splynul s kultmi Jupitera a Dia.

V tej istej chvíli sa niekde v Európe pod Jupiterovou zástavou pohli Indoeurópania a vyrazili do všetkých strán. Indiu osídľujú Árijci, vedení hromovládcom Indrom. Na Balkáne sa objavujú Gréci, zomknutí okolo Diovhoro orákula v Dodone. Chetiti zakladajú svoju ríšu pod záštitou boha búrky Tešuba. A v tom istom okamihu sa v Amerike objavuje ďalší jupiter-ský národ - Mayovia. Na čele mayského panteónu stojí boh nebeskej klenby a dažďa Itzamna.

Semiti, Hamiti, Indoeurópania aj indiáni - všetci začali uctievať boha nebeskej klenby a atmosférických javov! Archanjel Zachariel rozprestrel svoje azúrové perute nad Zemou a jeho mlčky vyslovené slová šumeli do vetra: »Pozdvihnite čelá, synovia a dcéry ľudí! Buďte dôstojní! Myslite!«

Baal, boh búrky a dažďa. Ugarit, 14. stor. pr. Kr.